

Sygn. akt I C 384/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSO Adam Maciński

Protokolant : Marcin Guzik

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2013 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. spółki komandytowej we W. i (...) Sp. z o.o. we W.

przeciwko (...) Bank (...) S.A. w W.

o zwolnienie od egzekucji

I. zwalnia od egzekucji nieruchomości położoną w Ł., stanowiącą działkę nr (...), dla której Sąd Rejonowy w Oleśnicy prowadzi księgę wieczystą numer (...), zajęta przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Oleśnicy w sprawach egzekucyjnych z wniosku (...) Bank (...) S.A. w W., sygn. akt Km 2309/11 i Km 2311/11;

II. zasądza od strony pozwanej (...) Bank (...) S.A. w W. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. spółki komandytowej we W. kwotę 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 16 marca 2012 r. (k. 2 i n.) skierowanym przeciwko (...) Bank (...) S.A. w W., a także w toku dalszego postępowania (k. 68, 92, 97-98) strona powodowa (...) sp. z o.o. spółka komandytowa we W. domagała się na podstawie art. 841 k.p.c. zwolnienia od egzekucji nieruchomości, działka nr (...), położonej w Ł., dla której Sąd Rejonowy w Oleśnicy prowadzi księgę wieczystą numer (...), zajętej przez Komornika Sądowego T. S. w postępowaniach egzekucyjnych prowadzonych pod sygn. KM 2309/11 i KM 2311/11. W uzasadnieniu strona powodowa podała, że w/w Komornik sądowy prowadząc egzekucję przeciwko dłużnikowi Grupa (...) sp. z o.o. dokonał zajęcia nieruchomości stanowiącej własność osoby trzeciej, tj. strony powodowej będącej spółką komandytową nie dysponując przeciwko niej tytułem wykonawczym. Strona powodowa ponadto, że była właścicielem w chwili jej zajęcia przez Komornika sądowego, a zatem była legitymowana do wszczęcia powództwa z art. 841 k.p.c. i nie utraciła legitymacji pomimo sprzedaży nieruchomości.

W odpowiedzi na pozew (k. 55 i n.), a także w toku dalszego postępowania (k. 105-106) strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. Uzasadniając swoje stanowisko podała, że powód nie zachował miesięcznego terminu do wytoczenia powództwa przeciwegzekucyjnego, o którym mowa w art. 841 § 1 k.p.c. Według strony pozwanej, powodowa spółka faktycznie dowiedziała się o zajęciu nieruchomości najpóźniej w dniu 17 lutego 2012 r., tj. z chwilą wpisu wzmianki o toczącej się egzekucji w księdze wieczystej, natomiast powód wniósł niniejszej powództwo w dniu 19 marca 2012 r. Ponadto pozwany Bank zarzucił, że powód nie jest osobą trzecią lecz następcą prawnym właściciel nieruchomości do którego została skierowana egzekucja. Według strony pozwanej pomiędzy stroną powodową a dłużnikiem doszło bowiem do tzw. „połączenia odwrotnego”, w którym spółka zależna przejęła majątek spółki dominującej. Nadto strona pozwana zarzuciła, że powodowa spółka nie jest legitymowana czynnie w niniejszym procesie, albowiem zbyła nieruchomość przed wytoczeniem powództwa.

Postanowieniem z dnia 12 listopada 2012 r. (k. 101) Sąd na podstawie art. 196 k.p.c. zawiadomił o toczącym się procesie (...) sp. z o.o. we W., która w piśmie z dnia 21 listopada 2012 r. (k. 112) oświadczyła, że przystępuje do sprawy w charakterze powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 kwietnia 2010 r. (...) sp. z o.o. spółka komandytowa z siedzibą we W. (REGON nr (...), KRS nr (...)), nosząca wówczas nazwę Grupa (...) sp. z o.o. spółka komandytowa z siedzibą w K. (REGON nr (...)), na mocy umowy przeniesienia własności nieruchomości sporządzonej w formie aktu notarialnego, rep. A nr (...), przed notariuszem S. S. prowadzącym kancelarię notarialną we W., nabyła od Grupy (...) sp. z o.o. w K. (REGON nr (...), KRS nr (...)), będącej jednocześnie komplementariuszem strony powodowej nieruchomość, stanowiącą działkę nr (...), położoną w Ł., o powierzchni 0,1046 ha, dla której Sąd Rejonowy w Oleśnicy prowadzi księgę wieczystą numer (...).

(**Dowód:** odpisy z KW, k. 7-13, 82-91; odpis pełny z KRS nr (...), k. 14-17; odpis pełny z KRS nr (...), k. 18-21; odpis pełny z KRS nr (...), k. 22-26; dane z rejestru REGON, k. 27-28)

W dniu 17 listopada 2010 r. (...) Bank (...) S.A. w W. wystawiła przeciwko Grupie (...) sp. z o.o. w K. (REGON nr (...), KRS nr (...)) dwa bankowe tytuły egzekucyjne: 1) o nr (...) obejmujący zadłużenie z tytułu kredytu samochodowego nr (...) w kwocie 34.449,90 zł wraz z odsetkami i kosztami oraz 2) o nr (...) obejmujący zadłużenie z tytułu kredytu samochodowego nr (...) w kwocie 34.449,90 zł, którym Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej postanowieniami z 28 grudnia 2010 r., sygn. I Co 2303/10 i I Co 2319/10 nadał klauzule wykonalności.

Na podstawie w/w tytułów wykonawczych Komornik Sądowy T. S. wszczął przeciwko dłużnikowi Grupa (...) sp. z o.o. w K. dwa postępowania egzekucyjne prowadzone pod sygn. KM 2309/11 i KM 2311/11, w trakcie których dokonał zajęcia nieruchomości należącej do (...) sp. z o.o. spółki komandytowej z siedzibą we W.. O zajęciu w/w nieruchomości strona powodowa dowiedziała się w dniu 20 lutego 2012 r.

(**Dowód:** pismo z 1 marca 2012 r., k. 29; odpis aktualny z KRS, k. 62-63; akta egzekucyjne Km 2309/11; akta egzekucyjne Km 2311/11)

W dniu 23 lutego 2012 r. (...) sp. z o.o. spółka komandytowa we W. (REGON nr (...)) jako sprzedająca zawarła z kupującym - (...) sp. z o.o. we W. umowę sprzedaży, w ramach której zbyła na rzecz kupującego w/w nieruchomość.

(**Dowód:** akt notarialny z 23 lutego 2012 r., k. 30-37; odpis aktualny z KRS nr (...), k. 113-115)

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny Sąd zważył, co następuje.

Dokonując rozstrzygnięcia w rozpoznawanej sprawie Sąd miał na uwadze, że strona powodowa przedłożyła dowody w postaci odpisu księgi wieczystej oraz odpisu pełnego z rejestru przedsiębiorców, z których wynika, że sporną nieruchomość nabyła w dniu 29 kwietnia 2010 r., tj. przez wszczęciem postępowania egzekucyjnego, a nawet przed uzyskaniem przez wierzyciela tytułu wykonawczego przeciwko poprzedniemu właścicielowi Grupie (...) sp. z o.o. w K.. Dodać należy, że z analizy akt egzekucyjnych sygn. akt KM 2309/11 i KM 2311/11 wynika, że wierzyciel, tj. (...) Bank (...) S.A. w W., ani Komornik sądowy prowadząc egzekucję z w/w nieruchomości, nie dysponował tytułem wykonawczym przeciwko stronie powodowej.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana przedstawiła zarzuty, które nie zasługiwały na uwzględnienie. W pierwszej kolejności pozwany Bank zarzucił, że powód nie zachował miesięcznego terminu do wytoczenia powództwa przeciwegzekucyjnego, o którym mowa w art. 841 § 1 k.p.c. Argumentował, że powód faktycznie dowiedział się o zajęciu nieruchomości najpóźniej w dniu 17 lutego 2012 r., tj. z chwilą wpisu wzmianki o toczącej się egzekucji w księdze wieczystej, natomiast powód wniósł niniejszej powództwo w dniu 19 marca 2012 r. Analizując powyższy zarzut Sąd miał na względzie, że dniem, w którym strona dowiedziała się o naruszeniu prawa, jest - według art. 841 § 3 k.p.c., - dzień, w którym strona faktycznie dowiedziała się o zajęciu przedmiotu, a nie dzień, w którym mogła się o

nim dowiedzieć przy dołożeniu należytej staranności (wyrok SN z dnia 12 grudnia 2007 r. V CSK 275/07, LEX nr 677785). Chodzi tu o faktyczne dowiedzenie się o zajęciu, a nie o możliwość dowiedzenia się o nim. Z akt egzekucyjnych KM 2309/11 (skarga na czynności komornika, k. 41 tych akt) i akt egzekucyjnych KM 2311/11 (skarga na czynności komornika, k. 33 tych akt) wynika, że powodowa spółka dowiedziała się o zajęciu nieruchomości w dniu 20 lutego 2012 r. Pozew w niniejszej sprawie został natomiast wniesiony do tutejszego Sądu w dniu 16 marca 2012 r. (k. 43). W związku z tym Sąd uznał, że miesięczny termin prekluzyjny, o którym mowa w art. 841 § 3 k.p.c. został dochowany. Ponadto pozwany Bank zarzucił, że powód nie jest osobą trzecią lecz następcą prawnym właściciel nieruchomości do którego została skierowana egzekucja. Według strony pozwanej pomiędzy stroną powodową a dłużnikiem doszło bowiem do tzw. „połączenia odwrotnego”, w którym spółka zależna przejęła majątek spółki dominującej. W ocenie Sądu, także ten zarzut nie zasługiwał na uwzględnienie. Właścicielem nieruchomości w dacie zajęcia była bowiem spółka komandytowa (powódka (...)(...)sp. o.o. spółka komandytowa), natomiast spółka z o.o. – dłużnik pozwanego Banku, była jedynie jej współnikiem (komplementariuszem). Nie ma zatem podstaw do przyjęcia stanowiska, że współnik spółki osobowej jest tym samym podmiotem co sama spółka. Utworzenie spółki komandytowej spowodowało powstanie nowego podmiotu, a nie jak podawał pozwany, przekształcenie jednej spółki w drugą. Wynika to także z odpisów pełnych z rejestru przedsiębiorców (k. 14-21 i 22-26) powodowej spółki i dłużnika egzekwowanego, gdzie w działach 6 brak jest informacji o połączeniu czy przekształceniu spółek. Nadto, dokonując rozstrzygnięcia w sprawie Sąd uznał, że powodowa spółka miała legitymację czynną w niniejszym procesie. Przysługuje ona bowiem osobom trzecim, których prawa zostały naruszone w wyniku skierowania egzekucji do określonych należących do nich przedmiotów. W rozpoznawanej sprawie zajęcie nieruchomości nastąpiło w chwili gdy to powód był jej właścicielem. A zatem to jemu przysługiwało roszczenie do domagania się zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji w oparciu o art. 841 k.p.c.

Z uwagi na powyższe, Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach zawarte w punkcie II wyroku znajduje oparcie w brzmieniu art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę, tj. w niniejszej sprawie pozwany Bank obowiązany jest zwrócić powodowej spółce na jej żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu), na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 3600 zł, ustalone na podstawie § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2002, nr 163, poz. 1349 z późn. zm.).